Sfintele muceniţe Pelaghia din Tars şi Irina din Maghedon

(4 şi 5 mai)

Materiale despre Sfânta Pelaghia din Tars:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Pelaghia-din-Tars-(4-mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Pelaghia+Tars

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Pelaghia+din+Tars

***

Materiale despre Sfânta muceniţă Irina din Maghedon:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mare-muc-Irina-din-Maghedon-(5-mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Irina+din+Maghedon

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Irina+din+Maghedon

***

Sfânta Pelaghia din Tars în Cilicia (sud-estul Asiei Mici) a trăit în timpul lui Diocleţian (284-305), sec. al III-lea, fiind fiica unor păgâni de vază. După ce a auzit de Iisus Hristos de la nişte prieteni creştini, a crezut în El şi a hotărât să se păstreze fecioară, închinându-şi toată viaţa Domnului. Prăznuirea sa se face pe 4 mai.

***

Sfânta mare mucenită Irina din Maghedon a trăit şi a pătimit în secolul al IV-lea. Numele de Irina înseamnă pace în limba greacă. Este o sfântă mucenică ce aduce pace şi linişte în sufletele şi în inimile celor ce o cinstesc, aşa cum arată şi numele ei, care i-a fost dat de către înger. Sfânta Irina din Maghedon este prăznuită la 5 mai.

&&&

Cântare de laudă la Sfânta mucenită Pelaghia

Pelaghia înaintea necuratului împărat
Stă la judecată ca un înger de lumină.

Împăratul cel cu chip de fiară către ea cată
Şi-i grăieşte:
„Diademă-mpărătească pe fruntea ta voi pune,
dacă tu între femei îmi vei fi soţie. "

Pelaghia vitează răspunde:
„Îngreţoşător lucru îmi este a mă-nsoţi cu un păgân.
Nicicând, împărate, nu voi fi a ta.
Ce-mi oferi? Coroană de ţărână?
Eu trei cununi de la Domnul meu am,
De la Hristos, veşnicul meu Mire.

Prima cunună-i a credinţei ce-am păzit;
A doua, a fecioriei ce-am păzit;
Şi-a treia a muceniciei mele este.

Nu mai zăbovi, hulitor împărat;
Zdrobeşte mai degrab' ăst trup de ţărână;
Zdrobeşte-l, taie-l, arde-l şi îl macină,
Ca sufletul meu mai curând la nunta-mi s-ajungă.

Ca sufletul meu mai curând
faţa Mirelui meu să O vadă,
Faţa nemuritoare a Mirelui meu,
Mântuitorului meu, Domnul."

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Pelaghia din Tars

Troparul Sfintei muceniţe Pelaghia din Tars, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Pelaghia, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfântă muceniţă Pelaghia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înotând eu în noianul minunilor tale, dă-mi mie acum vânt al Duhului, muceniţă a lui Hristos prea lăudată, Pelaghia şi mă îndreptează către limanul cel lin al laudelor tale.

Stih: ***Sfântă muceniţă Pelaghia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind dată din pruncie Ziditorului tău, după cunoştinţa cea mai dinainte, te-ai lepădat de dragostea celor stricăcioase, prea mărită Pelaghia şi bărbăteşte ai călcat patimile cu putere dumnezeiască, cinstită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Poftind să primeşti baia cea dumnezeiască a botezului şi aflând pe lucrătorul de cele sfinte al lui Hristos, ai alergat către Dânsul şi împărtăşindu-te băii, te-ai făcut plină de dumnezeiască lumină, muceniţă Pelaghia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai sfântă decât cele sfinte te-ai arătat, Fecioară preacurată, căci ai purtat în braţe pe Sfântul sfinţitor, pe Hristos, care cuprinde toată zidirea, cu puterile cele dumnezeieşti.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica...

Stih: ***Sfântă muceniţă Pelaghia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un pământ bun ce ai primit seminţe cuvântătoare, muceniţă a lui Hristos prea înţeleaptă, acelea le-ai lucrat cu îndestulare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sârguindu-te ca o aleasă, te-ai îndreptat către Stăpânul şi Dumnezeu, muceniţă a lui Hristos mărită, întărindu-te cu dumnezeieştile învăţături.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ridicat-ai, o, cinstită, chipul meu cel căzut, născând pe Cela ce învederat este pricinuitor ridicării celei mai presus de fiinţă.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne şi scăparea şi întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfântă muceniţă Pelaghia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind îmbrăcată cu porfira Stăpânului, prin baia naşterii celei de a doua prea mărită, te-ai dezbrăcat de toată porfira cea veselitoare a vieţii, muceniţă Pelaghia prea cinstită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Pelaghia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pofta frumuseţilor celor cereşti, a întunecat poftele cele de pe pământ, purtătoare de chinuri pentru aceea te-ai într-aripat, strigând către Hristos şi zicând: Slavă puterii Tale Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părăsind credinţa cea necurată, ai alergat către credinţa lui Hristos înţelepţeşte, muceniţă Pelaghia pururea pomenită, călcând toată înşelăciunea idolilor, ceea ce eşti cuprinsă de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Neispitită de nuntă ai născut, o, Fecioară şi după naştere iarăsi te-ai arătat fecioară pentru aceea cu glasuri neîncetate şi cu credinţă neîndoită, strigăm ţie: Stăpână, bucură-te.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea, în lume ai venit, Lumina cea sfântă care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Pelaghia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai putut să strici trufia vrăjmaşului, prea lăudată Pelaghia, întărindu-te cu Crucea şi cu harul Stăpânului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Acum te bucuri cu adevărat, căci te-ai împreunat cu Mirele tău, ţinând făcliile muceniciei şi ale fecioriei, prea luminată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Domnul S-a sălăşluit întru tine, Maica lui Dumnezeu, făcând din nou pe om, care a căzut în stricăciune din înşelăciunea şarpelui.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfântă muceniţă Pelaghia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După lege logodindu-te cu Hristos, ai alergat pe calea muceniciei, urmând după Mirele tău şi ai năzuit la limanul cel prea lin.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cununa prea frumoasă a dreptăţii şi s-a împletit creştetului tău, cugetătoare de Dumnezeu Pelaghia, muceniţă purtătoare de cunună căci ai păzit credinţa nevătămată, până la sfârşitul tău muceniţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai întâi a vărsat şarpele cel prea viclean otrava în urechile Evei, iar tu numai singură o ai scuturat, Maica lui Dumnezeu, născând pe omorâtorul lui.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Urând cele vremelnice şi împărtăşindu-te de bunătăţile cele cereşti, pentru chinuire ai primit cunună, prea cinstită Pelaghia şi pâraiele sângiurilor ca un dar ai adus

Stăpânului Hristos roagă-te să ne mântuiască pe noi din nevoi, cei ce cinstim pomenirea ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii Iui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfântă muceniţă Pelaghia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arzându-te de dumnezeiescul sânge al lui Hristos şi răbdând organul cel ars ca un cuptor, muceniţă strigai: Bine cuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel ce îmbracă cerul cu nori, te-a împodobit cu dumnezeiască haină pe tine, mărită, ceea ce ai fost dezbrăcată, muceniţă, care cântai: Bine cuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti locaş sfinţit dumnezeiesc al Celui preaînalt, bucură-te că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, ceea ce eşti prea curată Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfântă muceniţă Pelaghia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o muceniţă prea frumoasă şi adevărată a lui Hristos, ai teologhisit puterea Lui, învăţând cu dumnezeiesc cuget pe toţi prea lăudată şi ai atras către dreapta credinţă popoare care cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Logodindu-te luminos cu Hristos, ai stins toată pornirea tiranului, izvorând noian de înţelepciune prea cinstită Pelaghia şi cu două diademe te-ai împodobit muceniţă strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Fiul din Tatăl cel fără de început şi pe Duhul Sfânt mărturisim noi credincioşii zicând, că S-a întrupat din tine preacurată, Cuvântul cel singur născut, care este împreună fără de început cu Tatăl şi cu Dumnezeiescul Duh şi strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului a stins, cu bună faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreaptă credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfântă muceniţă Pelaghia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu poate cuvântul să spună laudele tale, Pelaghia, căci izvorăşti noian de minuni cu puterea şi cu harul Mirelui tău pe care şi acuma roagă-L, să se mântuiască toţi cei ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfântă muceniţă Pelaghia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai încetat de a dori, mireasă purtătoare de cunună, învrednicindu-te a sta înaintea doririi şi celei desăvârşite, muceniţă Pelaghia şi ai dobândit deplin desfătarea îndulcirii celei veşnice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Roagă pe Mirele tău să se dea lumii pace, muceniţă Pelaghia, cugetătoare de Dumnezeu, păzind Biserica de supărări şi luminând cu darul pe cei ce te laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai Fecioară şi Maică mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu, căci ai zămislit pe Cuvântul lui Dumnezeu, născându-L pe Dânsul întrupat prin care acum mântuindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Irmosul: Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară, s-a tăiat, adunând firile cele osebite pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Înfierbântându-ţi-se sufletul de dragostea lui Hristos, vitejeşte ai intrat în cuptorul cel lucrat din aramă, care era ars foarte tare, de Dumnezeu cugetătoare Pelaghia şi te-ai făcut Stăpânului tău jertfă cu bun miros pentru aceasta, astăzi luminat prăznuim prea sfântă pomenirea ta.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Pelaghia din Tars

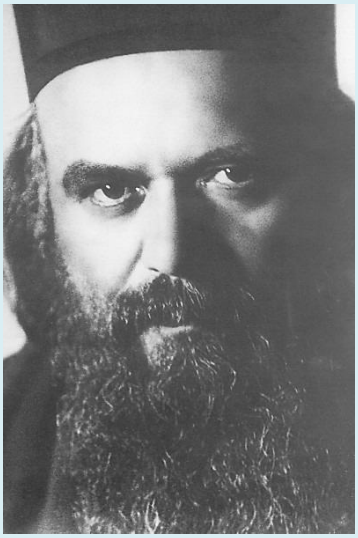

Pelaghia s-a născut în cetatea Tarsului din părinţi păgâni, dar bogaţi şi slăviţi. Auzind despre Hristos şi despre mântuirea sufletului de la alţi creştini, ea a ars de iubire penru Mântuitorul şi s-a făcut creştină cu de-amănuntul.

Dar acelea erau şi timpurile cumplitelor prigoane contra creştinilor. S-a întâmplat că împăratul Diocleţian însuşi a sosit la Tars. În timpul şederii împăratului acolo, fiul împăratului şi moştenitorul tronului imperial s-a îndrăgostit fără întoarcere de Pelaghia şi a voit să o ia de soţie. Pelaghia i-a răspuns prinţului prin maica ei, care era o femeie rea, că ea deja este logodită cu Mirele Ceresc, Hristos Domnul.

Apoi, fugind şi de mama ei cea rea şi de lumescul moştenitor al tronului imperial, Pelaghia 1-a căutat şi 1-a aflat pe Înaltpreasfinţitul Linus, bărbat recunoscut pentru sfinţenia vieţii lui. Acesta a povăţuit-o bine pe fecioara Pelaghia în credinţa creştină şi a botezat-o. Apoi Pelaghia a împărţit săracilor toate marile ei comori şi toate hainele cele scumpe şi s-a întors la maica ei căreia i-a mărturisit că de acum este botezată.

Aflând despre acestea şi pierzând cu desăvârşire orice nădejde de a o vedea pe sfânta fecioară soţie a lui, moştenitorul imperial s-a străpuns cu o sabie, sinucigându-se.

Maica cea rea şi-a denunţat fiica la împăratul, predându-i-o lui pentru judecată, împăratul a rămas fără grai văzând frumuseţea fecioarei şi uitând cu totul despre fiul lui, s-a aprins cu totul de necurata patimă pentru ea.

Dar de vreme ce Pelaghia nu putea fi clintită din credinţa ei, împăratul a osândit-o să fie arsă de vie în văpaia focului aprins într-un viţel de metal.

Când torţionarii au sfâşiat hainele de pe ea, Pelaghia s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci şi rostind rugăciuni de laudă şi slavă lui Dumnezeu, a intrat în viţelul de metal încins până la roşu de foc. Ea s-a topit acolo într-o clipeală de ochi, precum ceara. Astfel a luat cu cinste mucenicia fecioara Pelaghia, la anul 287.

Rămăşiţele oaselor ei le-a dobândit arhiereul Linus şi le-a îngropat pe un deal, sub o piatră, în timpul împăratului Constantin Copronimul (741-775), în chiar acelaşi loc s-a ridicat o prea frumoasă biserică în cinstea Sfintei fecioare şi muceniţe Pelaghia, care s-a jertfit pentru Hristos spre a fi veşnic alături de El în ceruri.

Cântare de laudă la Sfânta mare muceniţă Irina

Penelopa fiica regelui şade la fereastră,
Când trei păsări în şir zboară repede spre ea.

Prima este o porumbiţă ca laptele de albă,
În cioc cu o ramură de măslin;
A doua este un vultur, purtând într-al său ciont
Cunună aleasă de flori.
Iar a treia un corb este, cu o viperă rea
Ţintuită în ciocu-i.

Penelopa pe slujnice-ntreabă ce semn va fi fiind acesta.
Dar slujnicele tac; nici una nu poate răspunde;
Ele însele nedumerite sunt de uimire.

Dar bătrânul Appelian spune: „Noi toţi
oameni muritori suntem,
Însă către bătrânul tău dascăl
Pleacă-ţi urechea, Penelopo,
Frumoasă copilă:
Prin aste semne, cu limpede slovă
Duhul Domnului însuşi către tine grăieşte:

Pace arată porumbiţa, seninătatea ta,
Căci tu te vei numi Irina;
Rămurica de măslin este harul Domnului
ce se varsă peste tine;
Vulturul biruitor este precum tu ca un vultur
Patimile-ţi vei birui;
Iar cununa de flori e slava şi dulceaţa cerească;
Corbul cu viperă-n cioc întunecatul duh este
Şi a lui răutate,
Pe care tu prin răbdare tare îl vei birui."

Irina ascultă şi inima-i tresare.
Ea hotărăşte pe sine să se dea
Pentru mântuitoarea credinţă,
cu jertfire întreagă.

Ea făgăduinţa nestrămutat până la capăt îşi duce,
Iar Dumnezeu ajutându-i, însuşi i-o împlineşte.

O, Stăpâne Doamne, pentru rugăciunile ei sfinte,
Miluieşte-ne pe noi, păcătoşii.

Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Irina

Troparul Sfintei mari muceniţe Irina, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Irina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Cânta-voi Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că ai scos pe popor din robia Egiptului şi ai acoperit pe Faraon cu căruţele lui şi puterea lui.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunună fiind apărătoarei de chinuri Hristoase, dăruieşte cu rugăciunile ei pace lumii şi slava cea neveştejită celor ce Te laudă pe Tine.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu lumina muceniciei şi împodobindu-te cu frumuseţea fecioriei tale Irina, ceea ce eşti cu nume mare, stai înaintea Mirelui tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Roagă-te Mirelui tău, Irina, cugetătoare de Dumnezeu, să fie milostiv Bisericii, şi să dea iertare de greşeli celor ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preasfântă Fecioară, născut-ai în chip de negrăit pe Dumnezeu Cuvântul, care S-a făcut trup şi S-a arătat asemenea cu noi, mai presus de cuvânt şi de cuget.

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici...

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind simţirea mirului ce s-a deşertat, care a umplut lumea de bun miros cu harul, te-ai într-aripat către dragostea Lui, mărită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai avut pe Dumnezeu ajutor şi părtinitor întru luptele tale, prea înţeleaptă pentru aceea încununându-te, ai biruit pe tirani.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcutu-te-ai turn nemişcat al virtuţilor şi locaş cinstirii de Dumnezeu şi să-lăşluire bărbăţiei şi curăţiei, prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Până la tine moartea a încetat întâmpinându-se cu Cel ce S-a născut din tine, Preacurată pentru aceea te numim pe tine pârga nemuririi.

Irmosul: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere, pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venirea Ta pe pământ, Hristoase Dumnezeule, vestind-o de mai înainte proorocul, cu bucurie a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce-ţi dă ţie pacea, ceea ce eşti cu nume de pace, văzându-te că te lupţi pentru Dânsul, te-a umplut de cuget bărbătesc şi de putere, muceniţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu osârdie neîncetată, ai întrecut slăbiciunea femeiască, prea fericită şi cu tărie ai înfruntat pe cei ce slujeau înşelăciunii, muceniţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea îndumnezeită răbdare ai arătat şi semeţia tiranilor o ai surpat, strigând Mirelui tău: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-ţi-a ţie Domnul prin vis chinurile şi muncile şi semne de biruinţe, frumoasă fecioară, precum Apelian ţi-a tâlcuit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Glas de bucurie veselindu-ne prea curată, strigăm ţie cei ce prin tine ne-am mântuit: Bucură-te, Fecioară, prea cinstită; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce ai răsărit Lumina şi ai luminat zorile şi ai arătat ziua, Slavă Ţie. Slavă Ţie Iisuse, Fiul lui Dumnezeu!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget foarte bărbătesc arătat-ai mărturisit pe Hristos Dumnezeul tuturor şi cu cuvânt întărit ai ruşinat pe vrăjmaşi, tu purtătoare de chinuri, mărită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorit-ai a urma patimii lui Hristos şi cu căldură urmând, cu nevoinţa te-ai chinuit pentru Stăpânul, prea fericită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceată de mucenici ai adus lui Hristos, mărită, cu înţelepciunea ta şi cu bine-cuvântarea, învăţându-i pe ei întru adevăr şi cu cuvântul harului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind învăţaţi taina zămislirii şi naşterii tale, celei de negrăit şi dumnezeieşti, acum cu toată buna cinstire te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti pururea lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte...

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndreptat-ai căderea strămoaşei Eva, ceea ce eşti purtătoare de chinuri, surpând puterea vrăjmaşului şi doborând sprânceana aceluia cu dumnezeiescul har.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având cugetul viteaz, Irina, ai stat împotriva tiranilor cu vitejie sufletească şi te-ai încununat de la Hristos Dumnezeu cu cununa biruinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sângele chinuirii muceniţă, ai făcut mai luminoasă frumuseţea firii cea curată, cu tărie suferind nevoinţe viteşti, frumoasă fecioară.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătat-a taina naşterii tale văzătorul de Dumnezeu, văzând că arde rugul şi nu se pârjoleşte, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Irmosul: Strigat-a mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile proorocul Iona, în chit rugându-se: Din stricăciune mă mântuieşte Iisuse, împărate al Puterilor.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavo-slovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Fiind împodobită cu frumuseţile fecioriei, Fecioară şi încununându-te cu stema mucenicilor, Irina şi stropită fiind cu sângele muceniciei şi strălucită cu minunile tămăduirilor, cu dreaptă credinţă muceniţă ai primit harul de biruinţă pentru chinuirea ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii Iui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Muceniţă purtătoare de cunună, care stai înaintea scaunului Stăpânului tău, păzeşte pe cei ce strigă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În corturile cele cereşti, te-ai învrednicit a dănţui, muceniţă vrednică de minune Irina, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dorind să afli frumuseţea iubitului tău, ai suferit durerile chinurilor, Irina, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Urmând graiul buzelor tale, cu credinţă te fericim pe tine, Maica lui Dumnezeu, strigând Celui ce S-a născut din tine: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luptatu-te-ai cu bună vitejie, prea fericită Irina şi ai surpat pe tirani, având împreună lucrătoare şi ajutătoare, puterea cea nebiruită a Stăpânului tău, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tânără Irina, prea mărită, fiind tu rănită de dragostea Mirelui tău, ai mers pe urma Lui, purtând în trupul tău patimile Lui şi cântând: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Răbdarea ta cea întru chinuri, Irina, purtătoare de cunună şi-a râs de cei ce părtineau deşertăciunea şi necredinţa şi cu credinţa cântai, strălucită: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înţelepciunea lui Dumnezeu, meştera tuturor lucrurilor, sălăşluindu-se în pântecele tău, Maica lui Dumnezeu şi-a zidit ei-şi casă înţelegătoare şi însufleţită şi a mântuit lumea care strigă: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boală..

.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dănţuind la cele dintru înălţime, împrejur pe lângă iubitul tău, frumoasă fecioară, cere lumii pace şi iertare greşelilor, Irina, celor ce cu credinţă să-vârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi prea sfinţită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înăuntrul cămării celei de mire te-a sălăşluit Hristos pe tine, ca pe o muceniţă şi fecioară, unde te veseleşti împreună cu cetele fecioarelor şi ale mucenicilor, Irina, purtătoare de cunună pentru aceea toţi te fericim, prea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Însuşi împăratul tuturor şi ocârmuitorul dreptăţii, deschizând uşile cerurilor, a primit sufletul tău cel prea curat, Irina, ceea ce eşti numită cu numele dumnezeieştii păci; pentru aceea toţi te fericim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Având îndrăzneală către Fiul tău, Preacurată, roagă-L pe Dânsul, Preasfântă, să dea lumii pace şi tuturor Bisericilor unire, ca să te mărim cu toţii.

Irmosul: Eva prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit pentru aceasta toţi te mărim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

De frumuseţea Ta, Hristoase, rănindu-se fecioara, a părăsit degrab toate cele ce se văd şi toată frumuseţea trupului o a dat torturilor şi amarelor chinuri ca să se strice pe care o ai adus în frumoasele cămări de mire, Stăpâne.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei mari muceniţe Irina

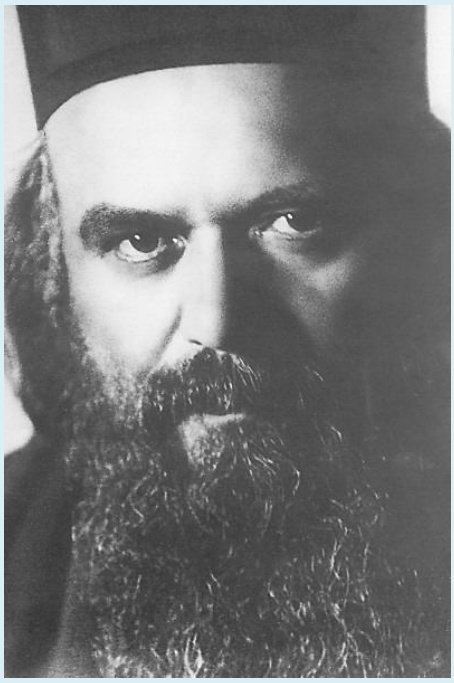

Irina era din cetatea Magedon din regiunea Balcanilor şi a trăit în vremurile apostolice.

Tatăl ei, Licinius, făcea parte din mica nobilime. Unii cred că el era slav. Irina s-a născut păgână, din părinţi păgâni.

Penelopa - căci acesta era numele cu care se născuse - a aflat despre credinţa creştină de la profesorul ei Appelianus. Sfântul Timotei, ucenicul Sfântului apostol Pavel, a botezat-o pe ea şi pe toţi slujitorii curţii ei şi i-a dăruit spre lectură Epistolele Sfântului apostol Pavel.

Refuzând căsătoria, ea 1-a înfuriat pe tatăl ei, care a vrut să o tortureze din cauza aceasta. Dar la urmă ea însăşi 1-a convertit pe tatăl ei la creştinism în chip minunat.

Irina a fost dată la chinuri cumplite sub patru împăraţi (între care tatăl ei nu se numără), dar Dumnezeu a apărat-o în tot acest timp prin sfinţii Lui îngeri.

Regele Sedechia a îngropat-o până la gât într-o groapă umplută cu şerpi şi cu scorpioni, dar îngerul Domnului a omorât toate scârboasele jivine şi a păzit-o pe sfânta fecioară muceniţă întreagă.

Apoi regele a încercat să o taie în două cu fierăstrăul, dar fierăstrăul s-a frânt de trupul ei ca şi când trupul ar fi fost de marmură.

Apoi acelaşi rege a legat-o de o roată de moară sub o moară de apă şi a dat drumul şuvoiului de apă, nădăjduind că aşa fecioara muceniţă se va îneca. Dar apa nu a curs, ci a stat pe loc, iar fecioara a rămas vie şi nevătămată.

Regele Sapor, fiul regelui Sedechia i-a pus în picioare încălţăminte de fier, i-a încărcat în spate un sac de nisip, a înhămat-o la o căruţă şi a pus să fie mânată ca un animal cale lungă dincolo de cetate.

„Cu adevărat sunt ca o vită înaintea Ta, O Doamne!" a rostit muceniţa, alergând legată în urma torţionarilor ei. Dar îngerul Domnului a cutremurat pământul, iar pământul s-a deschis şi i-a înghiţit pe chinuitori.

Supravieţuind tuturor torturilor celor bestiale de minte diavolească născocite, prin care minuni mii de păgâni au lepădat păgânismul şi au alergat la Hristos crezând şi botezându-se. Irina a intrat în cetatea lui Callinicus, pentru predicarea Evangheliei.

Regele de atunci al cetăţii, Numerian, a voit să o omoare în acest fel: el a aruncat-o consecutiv în trei tauri din metal încins. Dar ea nu a murit, ci păzită de Dumnezeu fiind, a rămas de fiecare dată vie şi nevătămată. Mulţi au văzut aceste minuni şi au crezut în Unul Dumnezeu.

Eparhul Vavdonos a luat-o în cetatea Constantina, unde gândea să o omoare punând-o pe grătare încinse de fier. Dar nici aceasta nu a reuşit să pună capăt vieţii Sfintei Irina, care şi de această dată a adus popor nenumărat la Hristos.

La sfârşit Irina a sosit la cetatea Mesembria, unde a fost omorâtă de regele Sapur, dar Dumnezeu a înviat-o de la moarte la viaţă. Regele şi mulţi din popor, văzând aceasta, au crezut în Hristos şi s-au botezat.

Aşa, prin suferinţele ei sângeroase şi minuni peste minuni lucrate de Dumnezeu prin viteaza muceniţă, au ajuns la Hristos prin ea peste o sută de mii de păgâni.

În cele din urmă Sfânta muceniţă Irina s-a întins într-un sicriu şi i-a poruncit lui Appelianus să-1 închidă. După patru zile, când au deschis sicriul, au văzut că trupul Irinei nu mai era în el.

Aşa a proslăvit-o Dumnezeu în veci pe Sfânta, prea minunata, mare muceniţă Irina, care a jertfit tot şi a îndurat toate ca Dumnezeu să Se prea slăvească între oameni.

Bucură-te, Sfântă mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Bucură-te, Sfântă muceniţă Pelaghia, mireasă a Domnului!